

ním anebo třeba rozchodem davu vytlačeného z místa shluknutí stává se výzva k rozchodu bezpředmětnou, takže pozbývá své dosavadní účinnosti a závaznosti také, pokud jest v ní obsažen příkaz vzdálení se jednotlivce z místa shluknutí. Pozdější od rozptýlení nebo třeba vytlačení davu časově oddělené objevení a po případě zdržování se jednotlivce nebo jednotlivců na místě potlačeného shluknutí není jednání složky nebo třeba složek rozptylovaného davu při shluknutí, nýbrž jednání složky nebo složek případného nového shluknutí po potlačeném nebo třeba jinak skončeném shluknutí a není neposlušností výzvy k rozchodu řízené na (shluknutý) dav, třebaže je po případě neuposlechnutím (všemu občanstvu svědčího) zákazu chůze nebo pobytu na místě dřívějšího shluknutí, byl-li takový zákaz vrchností vysloven anebo vyklizením, nanejvýš opětným vyklizováním dotčeného místa obecnostem poznatelně projeven. Nešetření takového zákazu však není trestné podle § 283 tr. zák., ač může býti po případě trestáno politickými úřady podle čl. III odst. čís. 2 zákona z 29. února 1920, čís. 126 v doslovu zákona ze 16. července 1927, čís. 125 Sb. z. a n. Zda nalézací soud vzal za prokázány skutečnosti rozhodné v právě naznačených směrech (ohledně časového poměru pobytu nebo třeba chůze obžalovaného na místě shluknutí ke skutečnosti shluknutí a výzvě k rozchodu), nelze z rozsudku bezpečně poznati, což jest právem vytýkáno vývody stížnosti, že rozsudek je nejasný, protože nezjistil přesně, kdy se nacházel stěžovatel v J. ulici, a kdy byla tato ulice vyklizována.

Čís. 4630.

Obviněnému lze uložit náhradu útrat zastoupení jen toho soukromého účastníka, pro jehož poškození byl uznán vinným; na tom nic nemění okolnost, že v řízení předcházejícím rozsudku byla přiznána práva soukromého účastníka osobě, která následkem podezření, že jí byla trestným činem způsobena škoda, byla považována za poškozenou.

(Rozh. ze dne 11. února 1933, Zm I 17/33.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Lišově ze dne 20. května 1932 a potvrzujícím jej rozhodnutím krajského jako odvolacího soudu v Čes. Budějovicích ze dne 22. července 1932 byl ve výroku, jímž byla obviněná uznána povinnou nahraditi soukromé účastníci útraty jejího právního zastoupení částkou Kč 1.098'68, porušen zákon v ustanovení § 393 tr. ř.

Důvody:

Podle četnického oznámení okresnímu soudu v Lišově ze dne 15. prosince 1931 ztrácelo se v době od roku 1928 až do 1. prosince 1931 Anně Š-ové z uzamčené soustružnické dílny, nalézající se ve dvoře domu

obviněné v L., bukové dříví; dle udání poškozené ztratilo se dříví celkem v ceně asi 800 Kč. Dne 1. prosince 1931 byla přistižena v dílně obviněná, která do dílny vnikla, otevřevši ji klíčem, jejíž podle svého udání dostala od svého bratra, podle chování se obviněné, která byla pozorována syny poškozené Františkem a Josefem, zamýšlela obviněná odciziti něco dříví. Z toho vzniklo podezření, že jest pachatelkou soustavných krádeží dříví z dílny v oné době páchaných. Státní zastupitelství v Českých Budějovicích navrhlo potrestání obviněné pro přestupek krádeže podle § 460 tr. zák., spáchaný odcizením dříví v ceně ne dokazatelně přes 500 Kč. V trestním řízení, v němž byla soukromá účastnice právně zastoupena advokátem Dr. Jar. M-em, a které se vztahovalo také na soukromou obžalobu Františka Š-y, zastoupeného týmž advokátem Dr. M-em, pro urážku na cti, došlo po několikerém hlavním přelíčení dne 20. května 1932 k vynesení rozsudku, jímž byla obviněná uznána vinnou přestupkem nedokonané krádeže podle §§ 8 a 460 tr. z., spáchané tím, že se dne 1. prosince 1931 pokusila z uzamčené dílny ke škodě Anny Š-ové odejmouti třísky od špalku v ceně 1 Kč, naproti tomu byla zproštěna podle § 259 čís. 2 tr. ř. z obžaloby pro přestupek dokonané krádeže dříví v ceně 500 Kč nepřevyšující, spáchané v době od r. 1928 do 30. listopadu 1931; také od obžaloby pro urážku na cti Františkem Š-em vznesené byla obviněná osvobozena. Trest jí byl vyměřen vězením 24 hodin podmíněčně, a byla zároveň uznána povinnou nahraditi podle § 389 tr. ř. útraty trestního řízení a nahraditi 1.098 Kč jako útraty právního zastoupení soukromé účastnice k rukám Dr. M-a. Odvolání obžalované, v němž si stěžovala i do přisouzení útrat právního zastoupení soukromé účastnice, nemělo úspěch a bylo rozhodnutím krajského jako odvolacího soudu v Čes. Budějovicích ze dne 22. července 1932 zamítnuto jak co do výroku o vině, tak i co do výroku o soukromých nárocích a útratách.

Výrokem soudu první stolice jakož i potvrzujícím jej rozhodnutím soudu odvolacího, že odsouzená je povinna nahraditi soukromé účastnici útraty jejího právního zastoupení v částce 1.098 Kč, byl porušen zákon. Útraty právního zastoupení soukromého účastníka jsou vzhledem k ustanovení § 381 čís. 4 tr. ř. arcit' částí útrat trestního řízení, než z ustanovení §§ 389 a 393 odst. 3 tr. ř. plyne nutně, že obviněnému lze uložit náhradu útrat zastoupení jen toho soukromého účastníka, pro jehož poškození byl uznán vinným, neboť jinak nedostává se materiálního předpokladu soukromého účastnictví, který jest stanoven § 47 tr. ř. Na tom nic nemění okolnost, že v řízení rozsudku předcházejícím byla přiznána práva soukromého účastníka osobě, která následkem podezření, že jí trestním činem byla způsobena škoda, byla považována za poškozenou. Práva tato pomíjejí osvobozujícím rozsudkem, který se vztahuje na čin, jímž škoda byla způsobena. Tomu jest tak v souzeném případě: škoda, pro kterou se Anna Š-ová připojila k trestnímu řízení, požadujíc její náhradu v řízení trestním, byla podle tvrzení poškozené způsobena jí odcizením dříví v čase od roku 1928 do konce listopadu 1931, rozsudkem byla však obviněná od obžaloby

pro tuto dokonanou krádež osvobozena a tím byla soukromo-právním nárokům Anny Š-ové, která se zakládala na předpokladu, že obviněná se této dokonané krádeže dopustila, odňata veškerá půda; obviněná byla odsouzena jen pro jediný útok na majetek Š-ové, provedený dne 1. prosince 1931, kdy však vůbec nedošlo k odcizení nějaké věci, nýbrž zůstalo jen při pokusu odcizení dříví v ceně 1 Kč, takže k nějakému poškození Anny Š-ové tímto útokem vůbec nedošlo, což ani ona sama netvrdí, a tedy žádná škoda jí nevzešla. Nemohla proto obviněné býti uložena náhrada útrat zastupování Anny Š-ové vůbec (srov. rozh. býv. víd. nejv. s. úř. sb. čís. 4059, pak čsl. nejv. s. čís. 2736 sb. n. s.). Bylo proto k návrhu generální prokuratury ve smyslu §§ 33, 292 a 497 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 4631.

Přísaha vykonaná lesními úředníky ve smyslu § 8 zák. č. 82/19 Sb. z. a n. (o prozatímní ochraně lesů) není rovnocenná přísaze předepsané ustanovením § 38 zák. čl. XXXI:1879 a neposkytuje jim sama zákonné ochrany úředních orgánů při strážní a dozorčí službě v lesích k doзору jim svěřených.

Přísahu podle § 38 zák. čl. XXXI:1879, vykonanou u úřadu, jenž není na území Československé republiky, nelze považovati na tomto území za platnou.

(Rozh. z 11. února 1933, Zm III 332/32.)

Nejvyšší soud v trestní věci, zavedené před krajským soudem v Báňské Bystřici proti O. B., obžalovanému pro zločin násilí proti orgánu vrchnosti podle §§ 4 odst. 2 a 6 odst. 2 zák. čl. XL z r. 1914, na základě veřejného líčení o zmateční stížnosti obžalovaného takto se usnesl: Podle 1. odst. § 35 por. nov. z úřední moci zrušují se následkem zmateční stížnosti obžalovaného rozsudky obou soudů nižších stolic a ukládá se soudu první stolice, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. Zmateční stížnost se poukazuje na toto usnesení.

Důvody:

Zmateční stížností včas podanou a písemně odůvodněnou napadá obžalovaný rozsudek odvolacího soudu z důvodů zmatečnosti podle § 385 č. 1 a), b), c) a č. 2 tr. ř. S hlediska uplatňovaného zmatku podle bodu 1 a) § 385 tr. ř. namítá stěžovatel, že lesní ředitel inž. N. nemůže býti považován za orgán vrchnosti ve smyslu § 5 zákona na ochranu vrchnosti a nepřísluší mu ochrana podle tohoto zákona.

Nejvyšší soud, zkoumajе v tom směru věc, shledal, že zjištění potřebná k řešení této otázky, nejsou úplná. Vrchní soud na základě dopisů okresního úřadu v Kremnici za odvolacího řízení vyžádaných a při odvolacím hlavním líčení přečtených zjistil, že inž. J. N. složil jako lesní